

ОВСІЄНКО Анатолій Васильович (13. 04. 1940, с. Леніне Радомишльського р-ну, нині Ставки Житомирського р-ну Житомирської обл. — 06. 10. 2005, м. Вугледар Волноваського р-ну Донецької обл.) — поет-гуморист. Брат [В. Овсієнка](#). Член НСПУ (2000). Закінчив Житомирське медичне училище (1964). Працював лікарем-стоматологом на Черкащині, від 1965 — на Донеччині. 1987 після хвороби втратив зір. Тоді ж почав писати гуморески, байки, які публікували в українській періодиці. Автор книг гумору й сатири «Сміхота та й годі» (1997), «Торба сміху» (2000), «Грішне діло» (2002) та «Чудасія» (2004; усі — Донецьк). У рідному місті 2009 на його честь відкрито меморіальну дошку.

[П. В. Куш](#)

Бібліографічний опис:

Овсієнко Анатолій Васильович / П. В. Куш // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-74761>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).